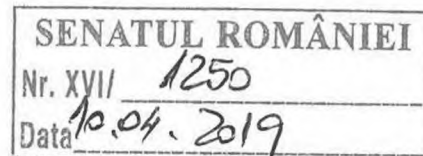

Nr. 2275/10.04.2019

Parlamentul României

Senat

DECLARAȚIE POLITICĂ

Adresată de către doamna senator: Silvia-Monica DINICĂ

Circumscripția electorală: nr 42, București

Grupul Parlamentar: USR

Ședința Senatului din data de: 10.04.2019

Titlul declarației politice: Gesturile umanitare, la mâna ANAF-ului

Domnule președinte de ședință,
Doamnelor și domnilor senatori,
Stimați colegi,

Titlul declarației mele politice de astăzi este „**Gesturile umanitare, la mâna ANAF-ului**”.

Dintotdeauna, omenirea a avut perioade de urcușuri și de coborâșuri. Sfârșitul mileniului trecut și începutul celui prezent, ne găsește într-o astfel de perioadă. Și nu este de urcușuri. Provocările prezentului sunt multe și diverse. Sunt consecința unor alegeri și ale conjuncturilor care nu sunt favorabile omului de rând, omului obișnuit să meargă dimineața la muncă și după-amiaza să vină acasă, la familie.

Multe dintre aceste alegeri au marcat destine și, nu o dată, au distrus destine. În asemenea situații, oamenii se adună, își povestesc necazul și, împreună, reușesc să-și rezolve problemele singuri, fără ajutorul sau implicarea statului. Este ceea ce numim filantropie, acțiune caritabilă sau cum vreți să-i spuneți unui gest de solidaritate umană prin care un semen de-al nostru sau mai mulți, oferă din pușinul lor unora care nu au deloc sau care suferă. O fac pentru că le pasă. Și avem destule exemple. Dacă ar fi să vorbim doar despre spitalul oncologic pentru copii care se înalță, la propriu, în aceste zile în București, și este destul.

Cînd gestul tău nu mai poate fi făcut - pentru că statul din diverse motive nu te mai lasă s-o faci (pentru că nu administrează corect țara și resursele ei, de exemplu) - ajungi în punctul acela despre care vorbeam la început. Despre alegeri și consecințe care distrug destine. Pentru că nu poți spune altceva atunci când vine Ministerul de Finanțe și, din pix, provoacă haosul prin care trecem. Și aici, probabil că nu este doar incompetență este și rea-voință.

La recentul Forum Economic Mondial anual de la Davos, s-a pus în discuție conceptul de filantropie care, el singur, nu dă roade, pentru că resursele sunt limitate iar schimbările nu se văd. Că e nevoie ca statele să înceapă o serie de politici de taxare agresive dacă vor ca problemele lumii să fie rezolvate. S-a vorbit și despre filantropia de proximitate, adică aceea la îndemâna tuturor. Cea care repară, dezvoltă, salvează ceea ce iubim, cea care se oferă spontan și care are un singur scop. De a face locul în care trăim unul mai bun.

Statul roman încurajează filantropia. Avem o lege a sponsorizării care permite companiilor să își deducă o parte din impozit făcând sponsorizări către organizații din comunitatea lor. Începând cu 1 aprilie 2019, s-a modificat modul în care va funcționa Legea 30/2019. Pentru ca sponsorizările să fie deductibile, ele trebuie făcute doar către organizații care sunt înregistrate într-un registru special ANAF - Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscal. Acest registru ar fi trebuit creat până pe 15 martie. Pe site-ul ANAF, nici la această oră, nu există acest Registru. Și nici vreo referire legată de subiect. Ca urmare, nu se cunosc regulile după care organizațiile se pot înscrie și nici motivele pentru care nu ar putea fi admise. În acest fel, și din cauza multelor modificări din Codul Fiscal avem deja o stare generală de confuzie și blocaj.

Conform actualei forme a Legii sponsorizării, se pot face sponsorizări deductibile de 20% din impozitul pe profit dar nu mai mult de 0.5% din cifra de afaceri, către orice organizație legal înființată până la data de 31 martie inclusiv. Cum Registrul nu este încă funcțional, s-a prelungit perioada sponsorizărilor, prin formularul 230, până pe 15 iulie. 2019. Dacă Registrul nu va fi implementat în acest timp, vom traversa un blocaj care va dura luni de zile. Iar cei aflați într-un moment greu al vieții lor nu vor mai putea fi ajutați. Nu vor mai avea acces la hrană, școală, adăpost sau sănătate. Avem nevoie de filantropie acum mai mult decât oricând. Avem nevoie de bani care să meargă acolo, direct în comunitate, acolo unde companiile și firmele văd probleme și încearcă să le rezolve pentru a reuși să funcționeze într-o comunitate sănătoasă.

Poveștile de viață care ne emoționează și ne fac să reacționăm, ne definesc ca oameni. În acest fel, reușim să fim buni și atenți la cei din jur. Indiferent cât de bine organizat este un stat, nu poate răspunde imediat nevoilor cuiva aflat la ananghie. Dar comunitatea poate. Și se cuvine să nu punem opreliști omeniei din noi. Decizia ne aparține în totalitate.

Vă mulțumesc!

Senator, Silvia Monica Dinică

CONFORM CU ORIGINALUL